Ч. 174. Субота 15 (2) серпня 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

По з'їзді в Ішлю. — Ще про велико-сербску аґітацию. — З балканьского півострова. — Події в Туреччині.

„Nordd. Allg. Ztg.“ обговорюючи з'їзд Монархів в Ішли, пише: Теплий тон виголошених в Ішли тоастів знайде всюди, де бажають мирного розвитку нашої части сьвіта, сердечний відгомін. З правдивим вдоволенєм слїджено в Німеччині з'їзд в Ішли, котрий наступив безпосередно по з'їздї цїсаря Вільгельма з королем Едвардом, який відбув ся серед так приязних обставин. Тут, як і там, розмови, які вели ся, вказували, що взаїмні відносини не суть обтяжені політичними ріжницями. Специяльно же що до становища держав в виду послїдних подій в турецкій державі, то панує загальне переконанє, що не треба мішати ся до справ всхідних і з симпатиєю слїдити змагання Турків управильнити відносини після власних потреб.

Та й французка праса єсть вдоволена вислїдами з'їзду в Ішли. „Journ.“ висказує погляд, що одиноким предметом конференциї короля Едварда з цїсарем Франц Йосифом в Ішли було положенє в Туреччині. „Siecl“ каже, що незвичайно пожаданою річию була би угода межи Анґлією а Німеччиною, до котрої прилучила би ся й Австро-Угорщина. — „Radical“ висказує надію, що королеви Едвардови удало ся переконати цїсаря Вільгелма, що Німеччині не грозить єї окруженє зі всїх боків, а коли так єсть, то король Едвард зробив богато для скріпленя мира в сьвіті. — „Aurore“ потверджує, що положенє в Марокку і теперішне успокоєнє на Балкані оправдують мирні увіреня, які виголошено в Ішли.

„Times“ навязуючи до конференциї в Ішли, каже: Коли зі змін в Туреччині вийде то, що полїтика Анґлії і Австро-Угорщини на всході стане сильно рівнорядна, то вислїд так щасливої зміни може бути лиш благодатний. Оногдашна виміна гадок межи обома міністрами в Ішли, як також сердечна стріча обох монархів причинять ся з певностию до улекшеня ліпшого порозуміня в теперішнім, досить труднім положеню і скріпленя бажань обох країв що до удержаня мира.

Із Загребу доносять, що там на основі зізнань звістного Настїча арештовано знов кільканайцять осіб. О скілько зізнаня Настїча можуть мати якусь реальну основу і відповідають правді, годі ще знати. Сербскі часописи виставляють єму як найгірше сьвідоцтво і доказують, що він був лиш аґентом провокацийним, яко академік відзначив ся тим, що — вкрав свому товаришеви пальто, а в Сербії вів терористичну аґітацию. Бомби, які відкрито в Цетини, мав він сам зробити.

З сербскої урядової сторони заявляють, що анї двір сербский анї правительство сербске не позістають в нїяких зносинах з Настїчем та що не приготовлювано зовсїм нїякого революцийного руху, вимїреного против сусїдних держав. Впрочім всї приготовлені Настїчем пляни то пуста видумка. Може бути, що він знайшов кількох фантастів, котрим предложив в кавярни свої пляни і удало ся єму їх переконати, та що відобрав від них документи на письмі, але в Сербії нема анї одного поважного полїтика, котрий би міг подумати о тім, щоби могло удати ся підбурити з Сербії не лиш Чорногору і Босну, але також і Хорватию.

З Білграду доносять, що скупштина по обширній бесїдї міністра скарбу др. Поповича і міністра справ заграничних др. Міляновича приняла проєкт закона о договорі торговельнім з Австро-Угорщиною в поіменнім голосованю 70 голосами против 56 в загальній дискусиї, по чім по короткій специяльній дискусиї принято проєкт в першім читаню. Друге читанє відбуде ся 18 с. м.

---

8)

РУКФІЛЬДСКА ТАЙНА.

З анґлійского — Томи Кобба.

(Дальше)

— Независимість! Пусте слово в устах женщини.

— Чомуж би не мала женщина повести своє житє так само независимо як мужчина? — спитала она поважно.

— Деякі женщини, навіть і знаменито — сказав він — але не дївчина того рода, що ви. Дубови не треба нїякої підпори, але блющ живе лиш при єї помочи; мимо того нїхто не дорікає блющеви; він держить ся дороги визначеної єму природою. Длятого, що якась там женщина уродила ся на амазонку, здає ся другим, що й они також — моя Ельза не була такою та й ви так само.

— Отже ви уважаєте мене за галапасну ростину як той блющ — сказала на то Фльоренсия, силуючись жартувати.

— Женщини одушевили неодного лицаря для права і чести, але самі не ставали до бою! — докинув він — я виставляю ся лиш на сьміх — одна прикмета спільна всїм женщинам: боронити уперто своєї волї.

— Ви знаєте, що нерозум не був нїколи моєю хибою — відповіла Фльоренсия, усьміхаючись ледви що слїд. Як би я з відси пішла....

— Мусите піти — нема иншого способу.

— Розважте преці, що від коли я вродила ся, то мешкаю в сім любім старім домі — з власної волї я би єго нїколи не покинула; нїяке друге місце на сьвіті не може менї нїколи стати ся батьківщиною.

— Менї здає ся, що я міг би вам то чимсь заступити — відповів др. Вірет. — Хибаж ми люди не подібні до слимаків, що носять свою хату на собі? А що би ви сказали на мою скромну домівку? Добні каже, що то різницка буда, але я би присяг, що я сто разів більше людий уратував, як він. Менї здає ся, що й наш тато не добре о менї думав.

— Для мене ви найліпший і найдобротливійший чоловік, якого я коли-небудь знала — сказала Фльоренсия лагідним щирим тоном.

— Прошу, лиш не говоріть пустих слів — гримнув Вірет, силкуючись подвійною жорстокостию опанувати розбуджене зворушенє. — Я не люблю того. Але не відходім від річи. Тут ціле окруженє пригадує вам страшну втрату, яку ви потерпіли — ви би тут не могли подужати — я би таки найрадше забрав вас до „Лаврового двора“.

Нїчо не порушає сильнїйше благородної душі, як вираз щирої, несподїваної доброти. Такого завізваня несподївала ся Фльоренсия від доктора, хоч той неповоротний, поганий і заможний чоловік, котрого она лише що від кількох місяців знала, а котрого характер панна Аскю дуже некористно представила, виявляв для неї завсїгди батьківску любов. Др. Вірет перебував не лиш день і ніч коло єї матери і оказував зажуреному невилїчимою хоробою жінки Дервентови своє найнїжнїйше чувство, але він і по тім злощаснім вітрку старав ся опущеній дївчинї подати ділами поміч.

Скоро Едвардс заявив, що треба би визначити якусь нагороду за відшукане Дервента, др. Вірет замінив зараз се предложенє адвоката в дїло. Коли єму рівночасно дано до зрозуміня, що Фльоренсия не має повновласти виймати гроші з банку, він приніс їй нову книжку чекову і просив, щоби она уважала єї за свою власність і розпоряджала грішми після потреби. А тепер на довершенє тої великодушности предкладав їй, щоби она перенесла ся до єго дому.

— Ради Бога, не плачте! — відозвав ся він тронутий. Я не можу дивити ся, як хтось плаче! Не потребуєте більше нїчого робити, як лиш спакувати свій куфер і прийти до мене. Будете собі панї в моім домі, а коли би вам то лекше було, можете і власні слуги забрати з собою. Скажіть так і цїла справа залагоджена.

Фльоренсия не могла того зробити, бодай не зараз в сїй хвили. Мусїла очевидно бути приготовлена на то, щоби попращати ся з „Вороним гнїздом“, але поки що хотїла ще підождати на приїзд Арнольда, котрий, хоч би й застав єго Едвардса лист, не міг скорше приїхати, як аж за кілька недїль.

В Софії почала виходити нова часопись під заголовком „Патріот“, котра поставила собі за ціль полагодити справу династичну з користь потомка першого князя болгарского Александра Батенберґа. Часопись тота подає портрет першого князя болгарского і его сина.

З Константинополя доносять: З всіляких місцевостий доходять вісти, що Серби бажають скористати з теперішних відносин, щоби підюдити Молодотурків против Австро-Угорщини зі взгляду на Боснү. Білградске правительство пересилає виписи з артикулів білградских і монастирских часописий, котрі бунтують Туреччину против Австро-Угорщини і зазначують, що відроджене Туреччини не зискало нігди тілько симпатиї, що у Сербів і то не лиш в сербскій державі, але й в Босні, Далматиї і Славонії, в виду чого Турки не можуть позістати рівнодушні.

Наум-паша іменований турецким амбасадором в Парижи. В Порті розійшла ся була вчера чутка, що міністер справ заграничних подав ся до димисиї і що буде іменований амбасадором в Берлині.

В Константинополи розійшла ся чутка, що в окрузі 4 корпуса в Ескішіяи вибух бунт. Після одних має то бути реакцийний рух против конституциї, після другої причиною бунту мало стати ся відкликане команданта корпуса Цеккі-паші. Наконець після третої версиї мали бунт викликати Курди.

З Тегерану доносять: Вуйко шаха Цільес-Султан, на котрого вже перед трома неділями доконано нападу, став ся знов жертвою нападу близ Шираса. Він хотів з Перского заливу виїхати до Европи і вислав наперед вози подорожні а сам позіставав з двома синами при возі з пакунками. Тут одержав вість, що вози подорожні острілювано і більшість служби убито. Ціль ес Султан лишив віз з пакунками і втік з синами в гори. Пакунки его розбишаки зовсім ограбили.

Новинки.

Львів, дня 14-го серпня 1908.

— **Іменованя і перенесеня.** Краєва Рада шкільна перенесла заступників учителів в гімназиях: Йос. Вайсблюма з Золочева до Стрия, Влад. Праєра з Дрогобича до Бродів, Стан. Галіка з Ярослава до Ряшева, Алекс. Грацу з Ярослава до Дрогобича, Руд. Кубеся зі Львова до Стрия, Брон. Новака, Ів. Сковроньского і Стан. Витковского з Самбора до Тарнова, Стеф. Борецкого зі Львова до Тарнова, Едм. Горвата зі Стрия до Тарнова, Альфр. Райха з Золочева до Сокаля, Ізр. Майзля з Сокаля до Золочева, Романа Лісяка з Ярослава до Бродів, др. Рах. Шмідера з Бродів до Сокаля і Йос. Пільшака зі Львова до Дембиці; — іменувала в народних школах: Івана Бурчака управителем 6-кл. муж. шк. в Бібрці, Мар. Кшачковского і Мар. Єгера учит. 6-кл. муж. шк. в Буську, Тому Цибяка управ. 4-кл. шк. в Товмачу, Станислава Чикаловского учит. 4-кл. шк. в Озірнім, Макс. Зелевого управ. 3-кл. шк. в Миклашові; — управителями 2-кл. шкіл: Андр. Батюжа в Оглядові, Стан. Гоґульского в Лишках муров., Вач. Бучму в Дмитрю, Ант. Крохмальницкого в Вербіжи і Каз. Мосьору в Дублянах; — учителями (льками) 2-кл. шкіл: Ядв. Занкевичеву в Дулібах і Ст. Будзиньского в Белзци; — учителями (льками) 1-кл. шк.: Фел. Шпондера в Заричу, Ольгу Леліввну в Парасві селі, Ів. Домбровского в Боднарівці, Ів. Судильского в Рикові, Вас. Вільциньского в Городенці, Юл. Мартинця в Бутлі, Ал. Пикоша в Добрині, Петра Федуна в Ковеницях і Стан. Рехівну в Борхові; — перенесла: Ник. Ваніванюка управ. 2-кл. шк. в Товмачку на рівнорядну посаду до Вербіжа нижного і учит. Дом. Собольску з Суховолі до Жукова, Петра Волиньчика з Нароля до Хотилюба та Влад. Ґалдзіньского з Ліхвина до Сідлиски.

— **Продовжене ферий.** Краєва Рада шкільна порішила на вчерашнім засіданю продовжити ферії літні у всіх львівских школах народних аж до 15 вересня с. р. Причиною сего постановленя стала ся пошесть шкарлятини, яка дуже грізно ширить ся у Львові.

— **Головний рапорт резервових кадетів.** Міністерство війни оголосило, що подібно як доси для резервових офіцирів, відбувати ся мусять, почавши від сего року, головні рапорти (Hauptrapport) для кадетів і аспірантів на резервових кадетів. Ті рапорти відбувають ся в доповняючих командах що року на другий день по рапорті резервових офіцирів о 9 годині рано. Цілию тих рапортів познакомити кадетів і аспірантів зі змінами орґанізациї і войскових реґулямінів, а також пригадати їм справи і службові приписи. Кадети і аспіранти на кадетів мають ставити ся при рапорті в цивільнім одязі, а мають принести до ревізиї: войсковий пашпорт і т. зв. Personalnachweis, відтак евентуально послідний номінацийний декрет і карту службового призначеня на випадок війни.

— **З Нового Санча.** Надзираюча Рада спілки кредитової „Лемківский Банк“ в Новім Санчи подає по мисли § 62 статута до відомости, що надзвичайні загальні збори тої спілки відбудуть ся дня 23 серпня 1908 о годині 5 по полудни в льокали Товариства з отсим порядком дневним: 1. Зміна статутів Товариства. Новий Санч, дня 12 серпня 1908. — О. Василь Смолиньский, предсідатель, Іван Кутковский, секретар.

— **Огні.** Дня 3 с. м. вибух в Черняві, ярославского повіта, огонь, котрий знищив пять домів і сім стоділ зі збіжем, вісім стаєн і т. д. та наробив загальної шкоди на 20.350 кор., котра була обезпечена лиш до висоти 1800 кор. Причинок пожежі стало ся то, що діти бавили ся сірничками. — В місцевости Мито під Гразліцями в Чехії згоріло сими днями 80 домів і 13 стодол.

— **Отроєнє грибами.** Дня 3 с. м. померла в наслідок спожитя троячих грибів Юліянна Фаріон, 3 літна донька Мариї Фаріон в Іщкові, підгаєцкого повіта. Грибів назбирала Мария Фаріон а зваривши їх вийшла в поле, лишаючи троє малолітних дітий дома. Діти найли ся тих грибів і всі троє занедужали а наймолодша з них померла серед страшних корчів і блювоти.

— **Репертуар руско-народного театру в Снятині.** (Саля власна коло ц. к. суду). Початок о 7·30 вечером. — Білети продає „Народна Торговля“.

В суботу 15 с. м. „Барон циганів“, оперетка в 3 діях Стравса.

В неділю 16 с. м. „Маруся Богуславка“, історично-побутова драма зі співами в 5 діях М. Старицкого.

Ві второк 18 с. м. „Галька“, опера в 4 діях Монюшка.

В середу 19 с. м. „Лісова квітка“, конкурсова комедия в 4 діях Яновскої.

— Дайте мені насамперед надумати ся — просила она. — Не уважайте мене за невдячну, бо я певно не така, але нині годі мені рішити ся.

— Коли не хочете, то не можна нічого вдіяти — замуркотів він гнівливо. — Отже поки що даймо тому спокій. Я би не хотів на вас напирати. Що я сказав, того не відкликую — мій дім стоїть вам кождої хвилі до розпорядимости. Але ще одно, заким піду: Чи таки дійстно не можу для вас нічого зробити?

— Я просила би вас о лікарску пораду для Анни — сказала на то Фльоренсия. — Она від часу похорону матери не виходить з хати, а нині уперла ся, щоби брати ся до роботи; мені аж жаль на неї дивити ся, бо она рішучо дуже хора.

— Закличтеж Анну сюди, нехай я єї огляну.

— Бідна не схоче сюди прийти — сказала дівчина. — Щоби вам правду сказати, любий докторе, то она вам ще й доси не забула та й мабуть нікoли не забуде.

— Вірет видивив ся на Фльоренсию з неуданим здивованєм. — Щож я їй такого зробив? — спитав він. — О скілько знаю, я Анні зовсім незнакомий.

— Ви порадили мому татови взяти иншу дозорницю до моєї матери.

— Бо вправна дозорниця з льондоньского шпиталю була би бодай о дві неділі продовжила житє вашої матери — сказав Вірет на то борзо.

— Може бути, — але для Анни був то прикрий заказ. Я ще не виділа єї так розсерджeної як тоді, коли тато наказав зміну. Она просто стала була безлична і зовсім нечемно накинула ся на вас.

— Скажіть Анні, дорога дитинко, що я не піду звідси, доки не поговорю з нею — порішив доктор.

Фльоренсия пішла. Она застала Анну в єї малій комірчині.

Анна служила вже у пані Дервент, заким ще она віддала ся. Коли Фльоренсия уродила ся, стала она піступкою дитини, пізнійше покоєвою матери і доньки. Она була вже старша людина, малого росту, і така худа, що, як то кажуть, були на ній лиш шкіра і кости. Смаглявє, постаріле лице окружало чорне кучерявє волосє, котре майже насувало здогад, що в єї жилах пливе бодай чи не африканьска кров. Чорне жалібне одінє лежало на ній дуже вільно а в єї ушах сьвітили ся срібні ковтки. Своїй померлій пані була пристрастно предана і доглядала єї хоч незручно, але щиро і покірно як би яка невільниця, аж доктор Вірет казав приймити іспитовану дозорницю.

— Мені не треба доктора, панно Фльоро, — сердилась Анна, коли Фльоренсия силувала ся намовити єї, щоби пішла з нею. — Він був і позістане лютий чоловік. Ані искорки чувства нема в нім і добре кажуть люди, коли називають его різником, хоч декотрі, що его боронять, не ліпші від него.

— Коли будеш так нерозумно говорити, то я погнівaю ся на тебе — упоминала Фльоренсия поважним голосом.

— Прошу, панно Фльоро, лиш не говоріть того! — просила Анна покірно. — Оба пани були супротив мене такі люті, що я їм того нікoли не забуду. Я би не хотіла моєї солоденької панночки ані словечком обидити, тоту мою любоньку, котру я вигодувала і вибавила — все, все зроблю для вас панно Фльоро, чого від мене зажадаєте.

— Так добре, — майже розум і ходи, нехай др. Вірет не чекає довго.

Треба все ще було якоїсь намови, заким Фльоренсиї удало ся успокоїти завзяту служницю; — наконець, як у всіх подібних случаях, поставила на своїм і привела Анну до бібліотеки, де дожидав єї др. Вірет.

— Що вам хибує? — спитав він, взявши Анну за живчик. Вправним оком глянув по єї лици і цілій поставі. — Звідки у вас отся рана на чолі?

Анна потерла ся рукою по лівім виску, де вузка близна прорізувала жовту шкіру.

— Я скалічила ся минувшої середи, нині вісім днів тому назад — сказала она. — Я впала і вдарила ся об острий ріг марморової умивальні.

— Чи ви вже частійше падали в подібний спосіб? — спитав др. Вірет лагідним голосом.

— Ні, доси ще нікoли! То було перший раз, що я так була ослабла і мені нараз так дуже голова закрутила ся.

Др. Вірет нахилив ся, щоби приложити Анні ухо до серця. — Не потребуєте вже довше тут сидіти, я знаю досить — відправив він чемно служницю.

Анна пішла а др. Вірет сказав до Фльоренсиї: Прийду небавком знову і принесу стетоскоп *) з собою. Побоюю ся, що у Анни якась недуга серця.

*) Прилад до слуханя, як бє серце.

(Дальше буде).

— **Самоубийство.** З Камінки струмилової доносять: Дня 2 с. м. повісив ся в Добротворі 86-літний Яким Брикайло, місцевий господар. Причиною самоубийства була знеохота до житя в причини довголітної хороби і загально старечого знеможеня.

— **З зелізниць.** З причини, що усунув ся насип на шляху зелізничім межи Потуторами а Мечищевом, при кільометрі 445/6 лінії Стрий-Тернопіль, здержано рух товаровий межи Потуторами а Підвисоким в дни 13 с. м. мабуть на 3 дні. Рух особовий будуть удержувати поізди 3311, 3314, 3313 і 3316, при чім подорожні будуть в наведенім повисше місци пересїдати ся а пакунки буть переношені. Поізди особові 3312 і 3315 будуть їздити лиш межи Тернополем а Потуторами. — Загальний рух на шляху Печенїжин-Слобода рунґурска-Копальня здержаний первістно на 3 дні, повістае і дальше здержаний аж до відкликаня а то внаслідок безнастанних злив і значного ушкодженя шляху.

— **Нещасливі пригоди.** Дня 3 с. м. стала ся в Підднїстрянах, бобрецкого повіта, така страшна пригода: В тамошній фабрицї дахівок п. Кароля Яьвіньского, властителя більшої посїлости, був занятий яко набивач форм Сильвестер Табачин. Він хотів змочити плиту праси і ужив до того замість ручної щітки мокрої шмати, причім мусів всадити праву руку в прасу. Праса вхопила руку і роздушила єї по локоть так, що зробила з неї на 2 центиметри грубий пляцок. Спроваджено з Ходорова лікаря, котрий ампутував руку а відтак Табачина відвезено до шпиталю у Львові. — В Псковоровицях, ярославского повіта, утопив ся дня 27 липня підчас купелї в тамошнім потоці 15-лїтний Федько Палюх. — Дня 22 липня впав з берега до ріки Ветлинки в Кальници 10-лїтний хлопець іменем Іван Квасївка, син робітника з Телесниці, і утопив ся.

— **Дрібні вісти.** Нинї перед полуднем відбуває ся в Намістництві засїдане центрального ратункового комітету, в склад котрого входить також делеґат „Просьвіти“. — Робітник Василь Ткач втік з дому, полишивши жінку і троє дітий без всякого удержаня, а жінка віднесла ся з просьбою до поліциї, щоби она відшукала і придержала єї мужа. — В Ринку вкрадено вчера пані Йосифі Мелиичуковій полярес з сумою 260 кор., а зі стрику реальности ч. 11, при ул. Хоружчини вкрадено на шкоду п. Станислави Жолиньскої футра, вартости 250 кор.

— **Вступний іспит до І. кляси ґімн.** і кляси приготовляючої відбуде ся в рускій ґімназиї в Коломиї ві второк і середу 1 і 2 вересня 1908 о год. 8 рано. Зголосити ся до того іспиту треба в двох днях попередних 30 і 31 серпня (в недїлю або понедїлок). При зголошеню треба конечно предложити метрику уродженя, а хто має, також сьвідоцтво укінченя 4 взглядно 3 кляси і сьвідоцтво повторного щепленя віспи. Вписова такса до кляси приготовляючої виносить 2 К, а до І. кл. ґімназ. 6 К 20 с. Дирекция ц. к. ґімназиї в Коломиї з руским викладовим язиком.

— **В справі вступного іспиту до ґімназий** пригадують з компетентних кругів, що ученики, котрі зголошують ся до І. кл., мусять кінчити в сїм році (сонїшнім) найменше 10 рік, а до приготовляючої кляси найменше 9 рік житя. При вступнім іспиті до кляси приготовляючої мають виказати ся ученики таким засобом знаня, який можуть собі придбати в III. класї народної школи, а при іспиті до І. кляси ґімназияльної таким, який в IV. класї народ. школи, а крім сего відповісти ще вимогам, приписаним розпорядженем міністерства просьвіти з дня 2 січня 1897 р.: 1) в мові викладовій: мають подати також письменну аналізу одного реченя, іменно означити в нїм части мови і їх форми та части реченя; 2) в рахунках мають бути в письменних впробах увзгляднені також практичні питаня із щоденного житя. Вкінци пригадує ся послїдну інтерпеляцию краєвої Ради шкільної приписів що-до вступних іспитів в тім напрямі, що репробованому перед феріями в рускій ґімназиї вільно здавати по феріях вступний іспит до І. кляси в ґімназиї польскій або нїмецкій, і на відворот.

— **Холера в Росиї.** В Харкові занедужав на холеру зелізничий кондуктор Волод. Рінко, який приїхав з Ростова над Доном. — А астраханьскій ґубернії в днях 8 і 9 с. м. занедужало на холеру 77 осіб, а з поміж них померло 22, в Астрахані 46 осіб занедужало, а 8 померло, в саратівскій ґубернії 18 занедужало, а 16 померло, в Саратові померло 2 особи, а Царицині 14 осіб занедужало, а 10 померлв, в Ростові 21, з чого 8 померло. В Вятці, Сизрамі і Сімбірску занедужало на холеру по 2 особи.

— **Ґарротоване або удушене.** З Барцельони доносять, що онодї зґарротовано там анархіста Івана Рулля, котрий кілька послїдних літ кидав бомби в ріжних сторонах міста, лише в тій цїли, щоб ширити пострах. В Іспанії судову кару смерти виконують при помочи удушеня. Засудженого саджають на стільчику, заосмотренім специяльним приладом, зложеним з двох дручків, сполучених шнуром і дусять його. Рулль вступив був до поліциї, де завдяки свому спритови висунув ся на одно з перших становищ серед поліцийних аґентів, і користаючи з довіря висших властий, так звичайно кермував слїдством по замаху, якого сам довершив, т. зн. по киненю десь бомби, що поліция арештувала невинних людий, робила ревізиї у зовсїм спокійних горожан, а не здогадувала ся, що єї власний аґент кидав ті бомби. Вкінци посварив ся Рулль зі своїми спільниками анархістами і оден з них видав єго поліциї.

Телеґрами.

Відень 14 серпня. Міністер справ заграничних бар. Еренталь виїхав вчера вечером на Семерінґ.

Київ 14 серпня. Страшні зливи вздовж бесарабскої лінії полудново-західних зелізниць підмили в многих місцях плянт. Страти рільників величезні, покоси знищені, городи і ниви затоплені.

Орел 14 серпня. Невикриті розбишаки ограбили уряд громадский в громаді Знаменское, убили сторожу і забрали паспорти, печатки і гроші.

Париж 14 серпня. „Gaulois“ заявляє, що єсть річию певною, що шведский король дня 7 або 10 падолиста приїде до Франциї, побуде 5 днів в Парижи а відтак поїде до Анґлїї.

Париж 14 серпня. З Діжон доносять: вчера виділи над містом воздушне судно в виді яйця, котре лявірувало над двірцем а відтак відлетїло в сторону як Ліон. Що то за судно, не знати.

Петербург 14 серпня. Дня 12 с. м. було в астраханьскій ґубернії 21 случаїв холери, з того 18 закінчилось смертию; в саратовскій ґубернії 23, з того 15 случаїв смерти; в доньскій области було 19 случаїв занедужаня.

Тегеран 14 серпня. Поки що положене єсть спокійне, але в осени сподївають ся нових заворушень. Рух торговельний в застою.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середно-европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·43, 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від $^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$): 3·50.
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від $^{1}/_{7}$ до $^{25}/_{7}$): 6·40

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в недїлї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в недїлї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в недїлї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в недїлї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в недїлї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).